

Vláda získala důvěru Sněmovny

„Jinak to dopadnout nemohlo. Sněmovna vládě nedůvěru nevyslovila," komentovala na svém twitterovém účtu výsledek hlasování o nedůvěře vlády Věra Kovářová (STAN) – 1. místopředsedkyně Poslanecké sněmovny. Návrh na uspořádání této mimořádné schůze podali již podruhé poslanci opozice, tedy z hnutí ANO a SPD. Vládním ministrům a poslancům hnutí STAN se podařilo udat tón velké části této schůze. Vytvořili tak potřebnou protiváhu negativním útokům opozice. Diskuse se soustředila na fakt, že hlasování bylo svoláno před druhým kolem prezidentské volby, ve které kandiduje poslanec a předseda hnutí ANO Andrej Babiš. Ten se schůze Sněmovny tradičně nezúčastnil. „Je jasné, že prezidentská kampaň opozičního vůdce jede na plné obrátky. To myslím chápu a v zásadě je to v pořádku. Jsem si však jistá, že v pořádku není, aby mu Parlament dělal v téhle kampani stafáž," pronesla na plénu Sněmovny Věra Kovářová. Pro důvěru vládě Petra Fialy hlasovalo 102 přítomných koaličních poslanců. Proti hlasovalo 81 poslanců opozice. Debata zabrala přes 25 hodin.

TAKÉ ČTĚTE:

Komentář od Viktora Vojtky:
Důchodová reforma – kudy dál?

str. 8

NOVÝM ČESKÝM PREZIDENTEM BYL ZVOLEN PETR PAVEL

Novým prezidentem České republiky byl zvolen generál ve výslužbě Petr Pavel. Ve finále přímé prezidentské volby pro něj podle konečných výsledků hlasovalo 3,358.926 lidí, tedy 58,32 procenta voličů. Volební účast ve druhém kole dosáhla rekordních 70,25 procenta oprávněných voličů. Zástupci hnutí STAN, stejně jako vládní představitelé se těší na spolupráci s nově zvolenou hlavou státu.

„Blahopřeji Petru Pavlovi a přeji nám všem, aby se mu podařil naplnit jeden konkré-

ní předvolební slib: aby byl prezidentem všech občanů. Aby dokázal přesvědčit voliče svého oponenta, že poražení nejsou oni, ale jen A. Babiš a jeho konfrontační styl politiky.

Těším se na novou etapu našich novodobých dějin, kdy prezident bude znovu tím, kdo vášně zklidňuje, rozpory zahazuje a zemi spojuje. Jsem připraven se na tom s novým prezidentem podílet," shrnul svá očekávání 1. vicepremiér a předseda hnutí STAN Vít Rakušan.

„Ministr cenzury“ aneb Dezinformace o dezinformacích

Prý jsem „ministr cenzury“, dočetl jsem se v jednom rozezleném komentáři. Ten komentář sice nebyl doplněný nějakým konkrétním příkladem toho, co nebo koho jsem „cenzuroval“, ale to nevadí. Dobře víme, jak často platí princip „to je blbý, to se bude líbit“. Já tuším, jak a proč tyhle nálepky vznikají – politický boj je neúprosný a v poslední době se zdá, že je v něm povoleno vše, ostatně mohli jsme to zblízka sledovat v nedávno skončené prezidentské kampani. Fakta jsou zpravidla trochu nudná a jen zřídka skandální.

(Pokračování na str. 2)

„MINISTR CENZURY“ ANEB DEZINFORMACE O DEZINFORMACÍCH

(pokračování ze str. 1)

Fakta jsou ale důležitá. Pro mě, a věřím, že i pro vás. A fakta jsou následující:

Jakožto ministr vlády, demokratický politik a občan samozřejmě ctím a respektuji zákony. A zákon říká, že předběžná cenzura je u nás zakázaná. Svoboda slova je zakotvená v Listině základních práv a svobod, která je součástí Ústavy. Pro mě je to hodnota nedotknutelná, něco, co jsme si znovu vydobyli v roce 89 a o co v žádném případě nechceme přijít.

Dezinformace jsou fenomén všudypřítomný a zřejmě věčný. Nikdo rozumně uvažující nemůže žít v domnění, že je vymýtí. Jsou často hloupé, nesmyslné a poškozují kvalitu veřejné debaty, ale jedinou funkční obranou proti nim je odolnější, to znamená vzdělanější společnost, osvěta, neúnavné (i když nekonečné) vyvracení lží a nesmyslů s pomocí argumentů. Sisyfovská práce, o kterou se musíme podělit my všichni: státní správa, samospráva, občanská společnost a média.

Represe je až nejzazší mez a týká se jen velmi specifického typu dezinformací. A tady ministerstvo vnitra svou roli nepochybně má a má mít. Vnitro se zabývá těmi dezinformacemi, které mají potenciál ohrožit vnitřní bezpečnost našeho státu, jako jsou například výzvy ke svržení demokracie v ČR nebo k rozsáhlým násilným akcím či šíření závažných poplašných zpráv a podobně. Policie řeší ty, které vykazují rysy trestného činu podle platných zákonů. Když bych to zjednodušil: kdokoli může beztrestně prohlašovat, že Putin je skvělý a že ho miluje; schvalování masového zabíjení civilistů ruskou armádou nebo hanobení národa už je ale podle našich zákonů trestný čin a tady svoboda slova narazí na svůj pochopitelný limit: končí tam, kde zasahuje do práv druhých. Pro někoho může být ta hranice tenká a někdy málo zřetelná. Od toho ale máme nezávislou justici, aby to posoudila.

Když bych to shrnul: hlouposti, jako že letadla vypouštějí chemtrails nebo že 5G sítě způsobují koronavirus, nejsou „trestné“. Pouze nám signalizují, že část společnosti chová nedůvěru k „oficiálním“ informacím a jejich zdrojům. Smysluplným řešením tedy není prezíravost vůči konspiračním teoriím nebo výsměch jejich nositelům, ale už zmíněné vzdělání, posilování důvěry napříč celou společností a zasypávání pomyslných i skutečných příkopů. Tedy práce mravenčí a nikdy nekončící. Taková... typicky starostenská, co myslíte?

Váš Vít Rakušan

VÍT RAKUŠAN,
předseda hnutí

JIŘÍ DRAHOŠ: JAKÝ BUDE PETR PAVEL PREZIDENT?

Letošní prezidentské volby se nesly ve velmi vyhoceném duchu a byly plné lživých a agresivních výroků ze strany Andreje Babiše.

Jsem proto rád, že se občané nenechali znechutit a dorazili i k druhému kolu v rekordním počtu. Při hlasování pak zcela jasně odmítli přístup bývalého premiéra a jeho strašení válkou. Andrej Babiš utrpěl výraznou porážku – já sám jsem před pěti lety v poměrně těsném souboji prohrál s Milošem Zemanem o přibližně 150 tisíc hlasů, letos byl rozdíl téměř milion!

Podobně jako před pěti lety jsme bohužel zažívali lživou kampaň, která cílila na ostré rozdělení společnosti. Historicky na tom určitě má lví podíl Miloš Zeman, a to nejen pokud jde o minulou volbu, ale také svým chováním během druhého funkčního období. Stejně jako on si také Andrej Babiš liboval v konfrontaci, v dělení na „my“ a „oni“. Je to smutné, neboť právě prezident by se měl snažit lidi spojovat, ale jasně se ukázalo, že Andrej Babiš toho není schopen.

Při pohledu na jeho lživé billboardy vyvěšené ihned po jeho povolební tiskovce jsem cítil určité dějá vu: Petr Pavel nás prý zatáhne do války, tak jako já jsem prý chtěl přivést do Česka statisíce migrantů. Toto nesmyslné strašení válkou spolu s naprostým Babišovým diletantstvím ohledně naší role v NATO mě jen utvrdilo ve správnosti mé podpory Petra Pavla. Byl bych samozřejmě rád, kdybychom po více než třiceti letech po sametové revoluci měli konečně prezidenta, který se neuspíná členstvím v komunistické straně. Na druhé straně musím uznat, že Petr Pavel toto selhání bohatě odčinil svým třicetiletým nasazením pro věc demokracie a svobody, což bylo pro vyjádření mé podpory rozhodující.

A jaký bude Petr Pavel prezident? Nečeká ho nic jednoduchého. Společnost je rozdělená, a to nejen vyhocenými volbami, ekonomické problémy a pokračující válka na Ukrajině – to všechno mu začátek mandátu rozhodně neulehčí. Z jeho prvních povolebních vyjádření je ale zřejmé, že bude spíše zklidňující postavou,

JIŘÍ DRAHOŠ,
senátor

důstojně plnicí roli hlavy státu, což je něco, co nám tady v posledních deseti letech velmi chybělo. Těším se na prezidenta, u něhož nebudu muset trnout, kdy a koho zase urazí, nebo jak velkou ostudu nám udělá u našich spojenců v zahraničí.

Stejně tak jsem přesvědčen, že se zlepší komunikace mezi Hradem, vládou a oběma komorami parlamentu. Bude jistě úlevou, když si prezident nebude z Ústavy dělat cár papíru a vykládat ji zcela nepřijatelným způsobem. Vládu čeká tento i příští rok řada důležitých zákonů a nezbytných reforem a spolupracující prezident zde může v mnohém pomoci. Neznamená to samozřejmě, že bude muset automaticky kývat na vše, co mu bude předloženo, ale určitě s ním bude možné vést konstruktivní a přátelský dialog.

Já osobně považuji vítězství Petra Pavla za výbornou zprávu pro naši zemi, jež si poprvé do svého čela zvolila člověka, který není spjat se stranickou politikou předchozích třiceti let a který má zároveň pevně nastavené proevropské a demokratické hodnoty. Těším se, až nového pana prezidenta uvítáme u nás v Senátu!

Jan Sobotka: **S výsledkem prezidentské volby jsem spokojen**

Chválím český národ, který opět přesvědčil, že když jde do tuhého, umí se semknout a správně vyhodnotit rozhodnutí při volbě hlavy státu.

Jan Sobotka,
senátor a předseda senátorského klubu STAN

MIKULÁŠ BEK: VÝZVA JMÉNEM PŘEDSEDNICTVÍ RADĚ EU

Rok 2022 byl plný výzev a jedna taková stála i před naší vládou – České předsednictví v Radě Evropské unie. Do čela EU jsme se postavili v době, kdy celý svět čelil kvůli ruské agresi na Ukrajině řadě krizí, ať už je to krize finanční, migrační nebo energetická.

Pro naši zemi ale toto předsednictví znamenalo také šanci napravit si svou pošramocenou pověst z roku 2009 a ukázat, že jsme v EU dospěli a stali se tak důvěryhodným partnerem pro ostatní členské státy. A to jsme také udělali. Vrátili jsme Česku respekt Evropy a přestali být satelitem Orbánova Maďarska.

Není to tak dávno, kdy jsme mapovali legislativní návrhy, které by se mohly dostat na náš stůl a dlouhé dny i hodiny debatovali nad národními prioritami českého předsednictví. Najednou je nový rok a spolu s ním i nové předsednictví, které jsme o silvestrovské půlnoci předali našim švédským kolegům.

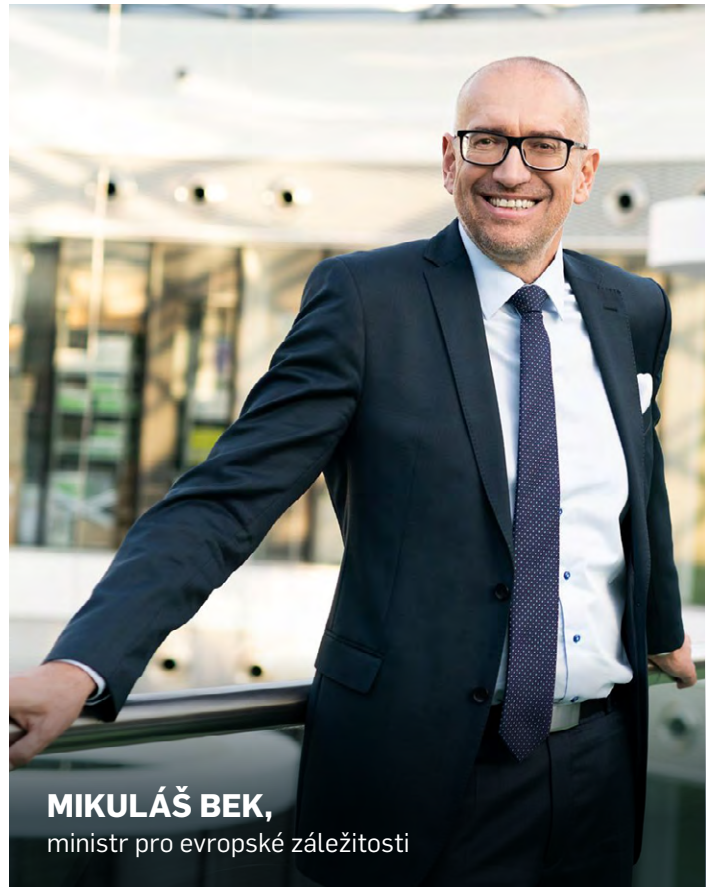
Nejčastějším dotazem, který teď dostávám je, zda bylo předsednictví úspěšné. Z reakcí našich evropských partnerů, členských států a názorů odborné, ale i široké veřejnosti lze naše předsednictví označit za velice produktivní a skutečně úspěšné, a to i po odečtení obvyklé evropské zdvořilosti.

Co se České republice povedlo? Velkého pokroku se podařilo dosáhnout zejména v otázce energetické bezpečnosti. Zajistili jsme dostatek energií, omezili jejich spotřebu a vysoké ceny a obecně se zásadně začalo měnit fungování trhu. S ohledem na klimatické cíle se nám podařilo vyjednat téměř celý balíček FitFor55, kde jsme přestali být svědky ideologicky vypjaté diskuse o zelené transformaci nebo jak já raději říkám modernizaci. V této oblasti nastal pokrok, který ještě na jaře očekával jen málokdo z nás. Také jsme se postavili agresorům, udrželi jsme jednotný a rázný postoj EU, vyjednali sankční balíčky proti Rusku a Bělorusku, omezili udělování víz ruským občanům a zajistili jsme efektivní podporu pro Ukrajinu. Velký pokrok nastal i v procesu rozšiřování, kdy se podařilo dosáhnout kandidátského statusu pro Bosnu a Hercegovinu a současně vidíme i posun v rozšíření Schengenského prostoru, kam se připojilo Chorvatsko. Česká

”

Byla to velmi náročná práce nás všech, a především našich diplomatů, kteří společně se svými týmy odvedli skvělou práci. Díky všem, kteří se do této „diplomatické mise“ zapojili.

“

MIKULÁŠ BEK,
ministr pro evropské záležitosti

republika sehrála zásadní roli moderátora v debatě o právním státu v Maďarsku a také pokročila v otázce regulace politické reklamy.

To samozřejmě není vše, co se naší zemi za poslední půlrok povedlo. Byla to velmi náročná práce nás všech, a především našich diplomatů, kteří společně se svými týmy odvedli skvělou práci. Díky všem, kteří se do této „diplomatické mise“ zapojili. Můžeme s radostí říci, že si Česká republika skutečně získala své zasloužené uznání a posílila svůj hlas v Unii.

Další častý dotaz, který dostávám je, jaká bude moje ministerská role po předsednictví. Můj základní úkol je daný koaliční smlouvou a vládním prohlášením. Je to koordinace evropské politiky a argumentační příprava vlády na legislativní návrhy, které budou přicházet na stůl. Tato úloha bude teď o něco komplikovanější, než byla v době předsednictví, a mojí základní rolí je pečovat o koaliční soulad v těchto věcech.

Svou energii bych chtěl současně věnovat politickému dialogu s aktéry praktické evropské politiky v České republice. Budu rád, když budu mít lepší vstup od těch, kteří se prakticky denně potýkají s nastaveními nejrůznějších evropských politik, jako je například Svaz průmyslu a dopravy, Hospodářská komora, odbornory či municipality.

MICHAELA ŠEBELOVÁ: KLÍČOVÉ PRIORITY NA CELOSTÁTNÍ ÚROVNI

Celostátní výbor 26. ledna vybral 5 klíčových témat, kterými se hnutí STAN v aktuálním volebním období bude prioritně věnovat na celostátní úrovni. Naši členové tak jasně stanovili cíle, na jejichž naplňování bude STAN minimálně v následujících třech letech intenzivně pracovat.

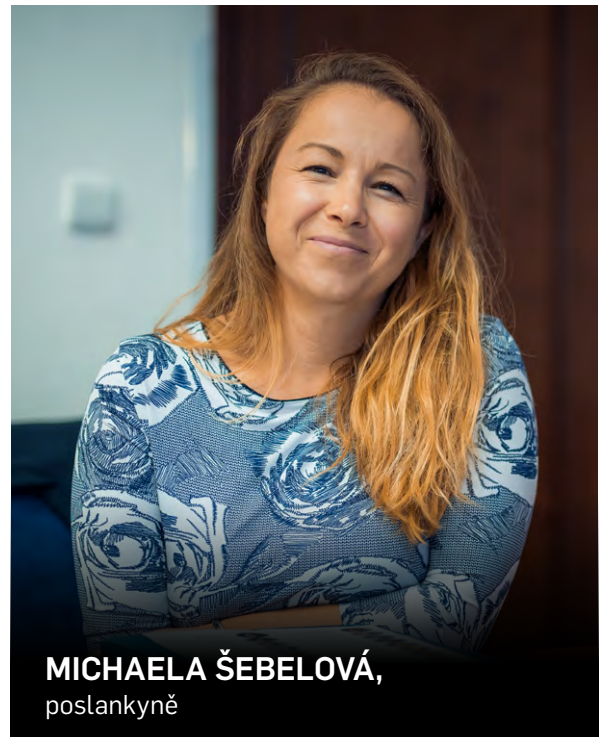

Při výběru jsme se zaměřili především na ty oblasti, které jako hnutí dokážeme nejvíce ovlivnit s ohledem na rozložení našich sil ve vládě a v Parlamentu. Zároveň se však z povahy věci jedná o oblasti, kterým se STAN dlouhodobě věnuje a jsou důležitá jak pro naše členy, tak pro voliče. Znamená to tedy, že u nich dokážeme propojit legislativu, exekutivu a také ideovou ukotvenost hnutí. Jen taková témata jsou v konečném důsledku realizovatelná.

Klíčovým principem, který zastřešuje veškeré naše další priority, je udržitelnost. Stát se v posledních letech dostal do tíživé situace, která se ale bude jen prohlubovat, pokud se nezaměříme na udržitelné finance a řešení strukturálního deficitu státního rozpočtu. Proto je udržitelnost prisma, kterým nahlížíme na ostatní témata. Těmi jsou **komunitní energetika**, v dnešní situaci asi není třeba dalšího přesvědčování o její potřebě, to stejné platí o naší další prioritě, kterou je **stabilita v krizi**. Dále bychom se rádi zaměřili na **udržitelné vzdělávání a podporu mladých, dostupné bydlení a zdravou krajinu**.

Také je nutné připomenout, že stále ctíme naše základní hodnoty, na kterých jsme jako hnutí vyrostli a stále na nich stojíme. Vedle již zmíněné udržitelnosti na všech úrovních (od financí po životní prostředí) je pro nás důležitá také proevropská orientace a silná vazba ve strukturách Severoatlantické aliance. A podstatou našeho hnutí je samozřejmě silné regionální ukotvení, solidarita a subsidiarita.

Tak jako situaci ovlivnila například válka na Ukrajině a energetická krize, může se stát, že i naše priority se změň. S tím v této turbulentní době musíme počítat a přizpůsobit se. V současnosti však v našem hnutí panuje shoda na tom, že výše popsané oblasti jsou pro nás ty hlavní.

Celostátní výbor schvaluje, že Hnutí STAN se v aktuálním volebním období bude na celostátní úrovni prioritně věnovat těmto 5 klíčovým tématům: **komunitní energetika, stabilita v krizi, udržitelné vzdělávání a podpora mladých, dostupné bydlení a zdravá krajina**.

Při řešení všech výše uvedených témat bude STAN podporovat kohezní politiku, která povede k tomu, že méně rozvinutým regionům a hospodářsky a sociálně ohroženým územím bude poskytována vyšší podpora tak, aby docházelo k vyrovnávání rozdílů mezi regiony. Zároveň bude STAN usilovat o stabilizaci veřejných financí systematickým snižováním deficitu státního rozpočtu.

PETR LETOCHA: DATOVÁ SCHRÁNKA – JEJÍ POZITIVA PRO OBČANY I PRO STÁT

O datových schránkách jsme v poslední době slychali více než dřív. V minulém roce se dokonce objevily ve veřejných zdrojích mylné informace o tom, že budou datové schránky povinně zřízeny každému z nás. Původně plánovaná povinnost založit datovou schránku pro ty, kteří se v minulosti přihlásili k elektronické službě státu např. prostřednictvím bankovní identity, byla však zrušena.

Datovou schránku můžeme zjednodušeně označit jako vylepšený e-mail, který je v současné době používán zejména ke komunikaci se státem, resp. s jeho úřady. Neznamená to však, že je určena pouze pro zasílání písemností státním institucím. Naopak. Jejím prostřednictvím můžete poslat dopis komukoliv, kdo má datovou schránku zřízenou.

Povinně mají datovou schránku veškeré státní instituce, právnické osoby (zejména podnikatelské subjekty) a podnikající fyzické osoby, tedy živnostníci. Nikomu jinému datové schránky povinně zakládány nejsou. O její zřízení může ale dobrovolně požádat kdokoli a využívat tak výhod zjednodušeného kontaktu zejména s úřady.

Využívání datových schránek místo klasické pošty je levnější, rychlejší a bezpečnější. Můžete svůj dopis na úřad poslat odkudkoliv na světě, stačí vám k tomu připojení k internetu. Vaše pošta bude adresátovi doručena okamžitě, čímž se vyhnete často nepříjemnému čekání. Při jednání s úřady je navíc veškerá komunikace bezplatná. Při zasílání soukromé pošty je pak cena výrazně nižší než u klasických dopisů.

Těm, kdo datovou schránku musí mít povinně, tedy firmám a živnostníkům, je datová schránka automaticky zřízena po jejich zapsání do obchodního, resp. živnostenského rejstříku. Těmto subjektům a nově zapsaným živnostníkům, kterým vznikla povinnost mít od 1. 1. 2023 datovou schránku, budou postupně zřizovány v průběhu prvního kvartálu 2023. Ostatním je datová schránka zdarma zřízena na žádost, kterou je možné podat různými způsoby. Nejjednodušším z nich je přihlášení se elektronickou identitou k datovým schránkám. Další možností je pak podání žádosti na kterémkoliv kontaktním místě Czech POINT.

Pomocí datových schránek dochází ke značnému zjednodušení komunikace mezi státem a občany. Díky tomu je méně zatěžován státní aparát a celá výměna písemností je rychlejší, levnější a efektivnější. Datová schránka je jedním z prostředků digitalizace státu a přispívá k úsporám v rámci státního rozpočtu. Pokud datovou schránku ještě nemáte, rozhodně doporučujeme si ji založit stejně jako portál občana.

PETR LETOCHA,
poslanec

[Více o datových schránkách](#)

[Portál občana](#)

[Datové schránky](#)

TŘI POHLEDY: DOPRAVA

Michael Rataj: Zóny setkávání

Na podvýboru pro dopravu jsem otevřel téma „zón setkávání“ – nástroje pro zklidnění dopravy a současně pro kvalitnější občanské využití sdílených veřejných prostranství v podmínkách České republiky.

Zóna setkávání je ulice či veřejné prostranství, jehož celá plocha může být rovnocenně využita pro pobytovou, obchodní, společenskou i dopravní funkci a ve kterém je rychlost provozu vozidel přirozeně regulována vzájemnou interakcí a vzájemnou ohleduplností mezi jednotlivými uživateli i stavebním uspořádáním prostoru.

Řada měst a obcí chce realizovat zóny setkávání, avšak konkrétní projekty narážejí na nevytvořené systémové podmínky v legislativě a technických normách. České, moravské a slezské municipality tak jsou připraveny o možnost atraktivního a moderního řešení svých veřejných prostranství, zatímco ve vyspělých západoevropských zemích již potřebnou legislativu a normy mají dávno k dispozici.

Společně s odborníky budeme v následujících měsících připravovat návrh paragrafových úprav zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, a vyhlášky č. 294/2015 Sb., a také návrh příslušných technických norem. Pozměňovací návrh bychom chtěli podat ještě v tomto roce.

Martin Exner: Chci bezpečné silnice a nulu mrtvých, pomůže tomu novela silničního zákona?

Do Sněmovny doputovala novela zákona o silničním provozu, která má za cíl zvýšit bezpečnost v provozu a posílit respekt řidičů k dopravním pravidlům. V návrhu je zvýšení pokut za závažné dopravní přestupky i zjednodušení současných 7 pokutových pásem přestupků na 4, ale s vyšší sazbou pokut. Zjednodušení se dočká i bodový systém, který přechází na tři „závažnosti“ přestupků. Návrh zákona myslí i na mladé řidiče zavedením možnosti řízení skupiny B od 17 let v doprovodu vhodného mentora. V podstatě jde o „domácí autoškolu“ pod dohledem rodičů. Druhou alternativou pro mladé je tzv. „řidičák na zkoušku“. V případě, že by se mladý řidič během 2 let po vydání ŘP dopustil závažného přestupku, bude muset jít na pohovor a školení, jinak o řidičský průkaz přijde.

Celkově hodnotím novelu jako dobrý krok dopředu, ale myslím si, že potřebujeme nový moderní zákon, který bude lépe řešit mnohé doposud nespécifikované oblasti, jako je třeba vzdálenost mezi vozidly, driftování či elektrické koloběžky. Na tom bych chtěl v následujících letech pracovat.

Jiří Hájek: Pořádek v džungli elektrovozítek

Elektrické koloběžky nebo jednokolky – jinak také vozítka na poslední míli. To je trend posledních let zejména v dopravě po městě. Já preferuji klasické kolo, ale nejsem odpůrcem moderních strojů. Zkusil jsem si elektroboard a rozhodně má něco do sebe.

Musíme ale myslet na bezpečnost všech účastníků provozu. Současný stav je s nadsázkou řečeno džungle. Připravil jsem proto pozměňovací návrh zákona o silniční dopravě, který by nastavil pravidla provozu. V první řadě by elektrovozítka tak jako kola neměla jezdit po chodnících. S tím souvisí zavedení povinného nošení helmy a reflexních prvků. K diskuzi je také stanovení nejvyšší povolené rychlosti, a to i pro elektrokola, zavedení spodní věkové hranice, povinné registrační značky či pojištění. Zákon by mohl řešit i doposud neregulované parkování.

Na zadní se samozřejmě staví provozovatelé sdílených koloběžek. Jakákoliv, byť rozumná a potřebná, pravidla mohou narušit jejich byznys. Nutná je koordinace s městskou a státní policií, tedy s těmi, kteří na bezpečnost provozu dohlížejí.

VIKTOR VOJTKO: DŮCHODOVÁ REFORMA – KUDY DÁL?

Z důchodové reformy se stává horké téma. Česká populace stárne, lidí závislých na důchodech přibývá a mediálně to vypadá, že důchodci jsou skupina, jejíž nároky nejsou dostatečně uspokojovány. Kdo nezvýší, nebo alespoň neslíbí zvýšení důchodů, jako by politicky nemohl vyhrát.

Schodek důchodového účtu v letošním roce nejspíše přesáhne 80 miliard korun a celý průběžný důchodový systém má v sobě zabudované problémy, které ohrožují jeho stabilitu na příští desetiletí. Navíc podíl důchodů na státním rozpočtu je kolem 30 %, což ohrožuje i rozpočtovou stabilitu. Buď tak budou státem vyplácené důchody do budoucna relativně nižší oproti průměrné mzdě, nebo musejí být vyšší sociální odvody od pracujících, nebo se budeme zadlužovat dál a zaplatíme to i s úroky někde jinde.

Co tedy musíme vyřešit, když chceme důchodový systém stabilizovat? Myslím si, že to není jenom ekonomická stránka věci. Nejde tady jenom o účetní má dáti – dal. Měli bychom se podívat na očekávání lidí ohledně důchodů, pravidla odpovědného chování každého z nás ve vztahu k budoucí penzi a úlohu státu jako tvůrce pravidel a správce celého systému. Žijeme totiž v tržní ekonomice, ale důchodový systém je stále mentálně ukotven v dobách předchozích, kdy všichni byli zaměstnanci. Proto je to mimo jiné i otázka výsostně politická.

Jaká jsou tedy očekávání? Důchod si přece zasloužíme, protože přece celý život usilovně pracujeme a platíme daně. To je vlastně i princip takové nepsané společenské smlouvy – když pracuji, odvádím prostředky ze svého výdělku (sociální pojištění), které za mne někdo stanovil. Pak je čerpám v případě, že splním podmínky pro důchod, tj. odpracovanou dobu a věk. A očekávám, že to někdo za mne spočítal, aby to celé fungovalo a měl jsem dost na živobytí v důchodu i zásluhově vzhledem k tomu, kolik jsem odvedl.

Má to na jednu stranu svou logiku, tímto díky velkému množství účastníků můžeme takový systém určit i v případě, kdy se různí lidé dožívají různého věku a tím pádem čerpají i různě dlouhou dobu. Lze také zohlednit inflaci i růst reálných mezd. Peníze se navíc nemůžou ztratit, protože se ihned vyplácí. Má to však na druhou stranu své limity, zejména ekonomické a z pohledu mezigenerační spravedlnosti – a pro dnešní střední generaci výhled úplně radostný není.

Ale položme si otázku, je to správně a má to tak opravdu být? Máme být jako individuální občané plně závislí ohledně našeho důchodu na státu, jako je tomu teď? Myslím si, že ne. A jsem přesvědčen, že do budoucna by měl mít více odpovědnosti v přípravě na důchod každý z nás – a to zejména u generací, které prožijí v tržní ekonomice celý svůj produktivní život.

Onu již dříve zmíněnou nepsanou společenskou smlouvu bychom proto měli už pro současnou střední generaci poněkud upravit a do určité míry posunout očekávání lidí. Stát by měl být skrze stávající průběžný systém především garantem důstojného důchodu, nikoliv důchodu zcela zásluhového. A mnohem větší důraz bychom měli klást na individuální spoření a investování, které pak je z principu čistě zásluhové.

VIKTOR VOJTKO,
poslanec

V této kombinaci tak minimalizujeme jak rizika pro jednotlivce, tak i pro celý důchodový systém. A můžeme najít ekonomické nastavení, které bude maximalizovat individuální důchody včetně potřebné solidarity, nezatíží přespříliš pracující, bude dlouhodobě ekonomicky udržitelné a mezigeneračně férové.

V tomto smyslu vnímám i naši politickou odpovědnost, kterou se snažím za STAN prosazovat v poradním týmu ministra Jurečky. A to nejenom v rovině nalezení zodpovědného ekonomického řešení, ale do budoucna právě i v důrazu na vysvětlování, relevantní informace a potřebný posun očekávání ve společnosti. Tak, aby bylo jasné, co bude do budoucna řešit stát a co je na jednotlivci. Tak, aby se i současná střední generace dočkala důchodů, které zajistí důstojnou životní úroveň co nejvíce zohledňující zásluhovost i solidaritu.

PAVLA PIVOŇKA VAŇKOVÁ: PODPORA LIDÍ V NOUZI JE PRO STAN PRIORITA

Stejně jako v roce 2022, tak i v tom letošním bude STAN v Poslanecké sněmovně pokračovat v cílené a komplexní podpoře lidí, kteří se ocitli v nouzi. Čeká nás zároveň celá řada nových témat, které jako místopředsedkyně sociálního výboru a garantka STAN v oblasti sociální politiky budu řešit.

Opozice se neustále snaží veřejnost přesvědčovat o tom, že pro tyto lidi nic neděláme. To samozřejmě není pravda. Podporujeme rodiny s dětmi, důchodce, občany s vysokými náklady na bydlení, nízkopříjmové nebo lidi se zdravotním postižením. Konkrétně v roce 2022 dostaly rodiny jednorázově příspěvek 5000 Kč na každé dítě do 18 let. Dále došlo v průběhu roku dokonce k trojnásobnému růstu důchodů. Seniorům jsme tak plně pokryli inflaci a zvyšující se náklady na život.

Dvakrát se pak v roce 2022 zvedalo životní a existenční minimum. Díky tomuto navýšení se řada navázaných dávek zvýšila a na další pak dosáhlo více lidí. Navýšením normativů na bydlení by znamenalo, že ke státnímu příspěvku na bydlení se dostane více lidí a podpora je také vyšší. Navíc žádost je nyní jednodušší a lze ji podat i on-line, aniž by musel žadatel jít osobně na úřad. A od ledna začal stát vyplácet důchodcům tzv. výchovné – 500 Kč za každé vychované dítě. Toto opatření má ohromný ohlas, a to zejména u žen, protože snižuje alespoň takto nespravedlivý rozdíl mezi výší důchodu pro muže a pro ženy.

A na co se chystáme v letošním roce?

Konkrétně připravujeme zákon o podpoře bydlení, na který čekají nejen rodiny s malými dětmi a lidé v bytové nouzi, ale také starostové měst a obcí. Dále se po podpoře zkrácených úvazků zaměříme na dostupnější péči o děti – připravujeme novelizaci zákona, který zavede institut tzv. sousedského hlídání. V plánu je rovněž větší podpora pěstounů a ochrana ohrožených dětí, a to v rámci novely zákona o sociálně právní ochraně dětí. V neposlední řadě budeme projednávat novelizaci zákona o sociálních službách, který by se měl projevit v lepší pomoci ohroženým skupinám obyvatel.

”

Připravujeme zákon o podpoře bydlení, na který čekají nejen rodiny s malými dětmi a lidé v bytové nouzi, ale také starostové měst a obcí.

“

PAVLA PIVOŇKA VAŇKOVÁ,
poslankyně

PETR LIŠKA: PLAVEBNÍ STUPEŇ DĚČÍN – ŘEKA LABE JAKO BRÁNA DO ČECH

Řeka Labe, která vstupuje z Polabské nížiny do Českého středohoří a po průchodu masivem Krušných hor opouští Českou republiku opět do rovin Německa, je nejen pomyslnou bránou do Čech, ale už od nepaměti nazývána jako Brána Čech – Porta Bohemica.

Plavební stupeň Děčín je na řece posledním zásahem člověka, který jí zachová její přirozenou funkci, kterou vždy měla, tedy úlohu dopravní tepny naší země. Po desetiletích hledání cest, jak to udělat co nejšetrněji k přírodě, je na stole řešení, které má dostat šanci k realizaci. Tuto šanci a příležitost potřebujeme, potřebuje ji naše ekonomika, naše bezpečnost, naše ekologie, protože bez vodní dopravy nedokážeme např. ani plnit cíle pro podíl ekologické dopravy, ke kterým jsme se zavázaly.

V konečném důsledku nebude plavební stupeň v Děčíně ani újmou na životním prostředí, protože dojde ke kompenzacím ekologické újmy v místě stavby v násobně větším rozsahu, než jaký bude zásah v místě stavby. Sama doprava loděmi, i když není rychlá, nahradí kamionovou dopravu, kde jedna loď s podobným výkonem motoru jako u kamionu, nahradí přepravu 42 kamionů na silnici. Zkusme si pak vyhodnotit negativa s kamiony, se kterými se řada z nás potýká ve svých obcích a městech. Stavba je sama o sobě řešena tak citlivě a promyšleně, že území spíše zhodnotí. Stavba je umístěna na okraji výrazně urbanizovaného území města Děčína, na okraji přístaviště a překladiště, které již nyní představují, i bez stupně, významné stavební zásahy, které budou díky stavbě odstraněny. Samozřejmě bude mít stavba své odpůrce, některé z osobního přesvědčení opřené o svůj životní postoj, ale podle mě je potřeba rozhodování oprostit od kritiků zjevně motivovaných jinými zájmy. Umím si představit, že stabilní lodní doprava neudělá radost nyní již dávno přetížené železniční dopravě, protože lodní doprava může regulovat ceny železniční dopravy v území.

Lodní doprava je ale také nenahraditelná např. pro přepravu specifických strojních celků, jejichž výroba je naší historickou řemeslnou doménou. Bez plavebního stupně také nemá smysl řešit dohody o zachování přístavu v Hamburku. Naš stát má cca 2 roky na to uzavřít dohodu se SRN o jeho dalším využití, kde

PETR LIŠKA,
poslanec

přítom máme nabídku na mnohem zajímavější přístavní plochy jak s přístupem po řece, ale i s přímým přístupem k moři, který je pro naši exportní ekonomiku velmi důležitý. Plavební stupeň v Děčíně je také klíčem a opodstatněním pro řešení jiného projektu ve východní části naší země – na Pardubicku, kde splavnění Labe má rozvojový potenciál pro další regiony.

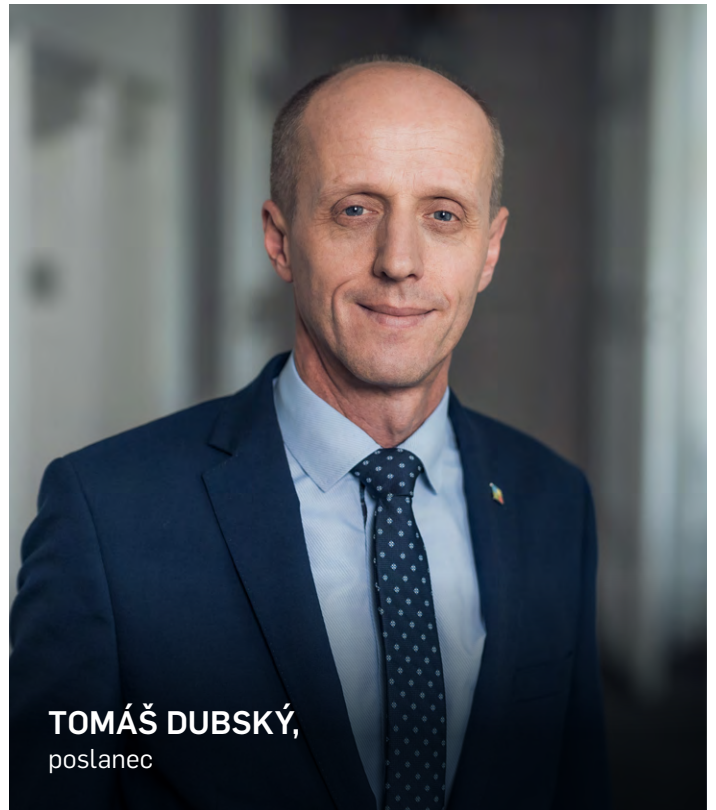
Shrnuto podtrženo, z mnoha důvodů plavební stupeň potřebujeme a je dobře, že proběhla důkladná debata, zda a jak má toto dílo být realizováno. Jsem přesvědčen, že je navržen tak, aby byly jeho přínosy maximální a negativa minimální a ta co zbývají budou nebyvale kompenzována. To je myslím vítězství všech.

TOMÁŠ DUBSKÝ: OBCHODNÍ OBSLUŽNOST VENKOVA

Na úvod si dovolím trochu statistiky. Venkov spravuje více než 70 % území naší republiky, ale žije zde méně než 30 % obyvatel. Aby zde mohli lidé žít a řádně o toto území pečovat, musí mít zajištěné základní služby.

A právě obchod je jednou ze základních služeb, která bývá často přehlížena a je považována za podnikatelskou činnost. V obcích, kde se dnes nachází pouze jedna prodejna, se o podnikání nejedná, a navíc tyto obchody fungují pouze díky podpoře obcí, krajů a od roku 2021 i dotačnímu titulu Ministerstva průmyslu a obchodu. Osobně mám s tímto velkou zkušenost, protože naše obec Vysočina provozuje dvě prodejny. Při rekonstrukci jedné z nich jsme využili vhodných prostor a přestěhovali do ní kanceláře obecního úřadu. Dá se tedy s trochou nadsázky říci, že jsem čtrnáct let úřadoval v prodejně.

Dále se této problematice věnuji v rámci předsedání pracovní skupině Pro služby na venkově při SMS ČR. V této souvislosti jsem si pro sebe stanovil pracovní heslo „Neřešme JESTLI, ale JAK zachovat základní služby na venkově“. Navíc obchod na venkově není jen místem, kde zakoupíte základní potraviny, ale je to také prostor, kde se lidé setkávají. Dá se říci, že svým způsobem plní i sociální a komunitní funkci. Zcela samostatnou kapitolou potom byla nepostradatelnost v době covidové pandemie. Přestože nejsem zastáncem nadužívání různých dotačních titulů, tak právě podpora ze strany samospráv a ministerstev výrazně pomáhá a dodává důležitost tomuto tématu. Zároveň je nutné neustále hledat nové způsoby, jak si s touto problematikou poradit. Zkouší se výdejní boxy, nákupy tzv. do tašek nebo využívání internetových prodejců. Všechny tyto způsoby naráží na řadu specifických problémů, které se ve venkovském prostoru vyskytují. V loňském roce se však objevila novinka, která se momentálně nabízí jako nejvhodnější řešení, a navíc výborně zapadá do dnešních moderních trendů. Jedná se o automatické nebo poloautomatické prodejny, které fungují 24 hodin, 7 dní v týdnu. Řešení je relativně jednoduché. Vstup do prodejny umožní identifikace na základě elektronického prokázání osobní identity. Další nákup už probíhá zcela běžně a následná platba se uskutečňuje na automatických pokladnách. Tento způsob úhrady nákupu známe z velkých supermarketů. Vstup i platbu lze také provádět individuálními kartami, jejichž využití by mohlo být přijatelnější pro starší zákazníky. Další výhodou je možnost kombinace s běžným provozem. V takovém případě obchod v dopoledních hodinách funguje naprosto běžně s obsluhou a poté přepíná do automatického provozu. Tento způsob prodeje sníží náklady na personál a zároveň zpřístupní zboží v odpoledních a večerních hodinách. To je nyní především v malých obcích velký problém.

TOMÁŠ DUBSKÝ,
poslanec

Tím se dá očekávat i nárůst tržeb. Toto řešení samozřejmě vyžaduje řadu úprav a někdy i stavebních zásahů do objektu, ale zároveň to zavazuje k dlouhodobému provozování obchodu. Přidanou hodnotou automatických prodejen by mohlo být to, že by se opět staly zajímavými pro větší dodavatele. Tím by se mohlo nabízené zboží stát cenově dostupnější. Velkou výzvou je možnost maximální nabídky regionálních produktů, které jsou stále více žádanější. Důležité je zapojení odborných firem, které mohou i malé obchody udělat atraktivními pro kupující.

Aby všechno mohlo fungovat, musí být všeobecný zájem tuto problematiku řešit. V současné době vidím velký zájem především ze strany obcí a setkávám se se zajímavými návrhy, jak tomu pomoci. Někde se nabízí obecní prostory, jinde jsou ochotni přispět na instalaci automatického systému. Jsou dokonce obce, které chtějí převzít celou prodejnu i za cenu vysokých vstupních nákladů.

A jak by tedy mohla taková prodejna budoucnosti na venkově vypadat? Moderní, zateplená budova s fotovoltaickými panely. U vstupu máte možnost si vyzvednout zásilku z boxů od přepravní služby. Nakoupíte 24 hodin denně, 7 dnů v týdnu. V obslužné dopolední době využijete přepážku Pošty Partner a u stolku si dáte výbornou kávu a zákusek. Zakoupíte čerstvou zeleninu od místních farmářů a v regionálním úseku si vyberete uzeninu a mléčné výrobky z blízké výroby. Nesmíme opomenout ani výborné čerstvé pečivo z pekárny v sousední obci. Můžete si vyzvednout zboží, které jste si vybrali v internetové aplikaci a dvakrát týdně ho dodavatel dováží i k vám.

Toto nemusí být pouze představa a vize, ale na řadě míst se s tímto modelem můžeme již setkat. Prozatím záleží především na odvaze a chuti zkusit něco nového, ale je na každém z nás, abychom podobné služby „budoucnosti“ přijali za své a dle našich možností podpořili.

Neřešme JESTLI, ale JAK zachovat služby na venkově.

TOMÁŠ MÜLLER: DOPIS STAROSTŮM

Vážení kolegové starostové, v souvislosti s novelou energetického zákona (LEX OZE I), která reaguje na energetickou krizi a zjednodušuje samotný administrativní proces výstavby obnovitelných zdrojů energie, se několik z vás na mě důvěrně obrátilo s obavou, aby tato novela nevedla k nekontrolovanému zastavování zemědělské půdy solárními panely. Někteří z vás také vyjádřili obavu, že obcím bude sebrána možnost rozhodovat o výstavbě obnovitelných zdrojů energie na svých katastrech. Mohu vás ubezpečit, že nikdo si žádnou nekontrolovanou výstavbu solárních farem na úrodné ornici nepřeje. Nikdo podruhé nechce zažívat patálie se solárními barony. Celou záležitost jsem podrobně konzultoval s odborníky na územní plánování z řad úředníků Ministerstva pro místní rozvoj.

Novela energetického zákona, která musí ještě projít Senátem a podpisem prezidenta si klade za cíl posilovat energetickou soběstačnost České republiky. Výstavba výroben z obnovitelných zdrojů musí probíhat v rovnováze mezi zájmy samospráv, investorů, energetických, ekologických a bezpečnostních zájmů obyvatel České republiky. Zde je tedy několik faktů, kterými odpovídám na otázky, které jste mi mnozí kladli:

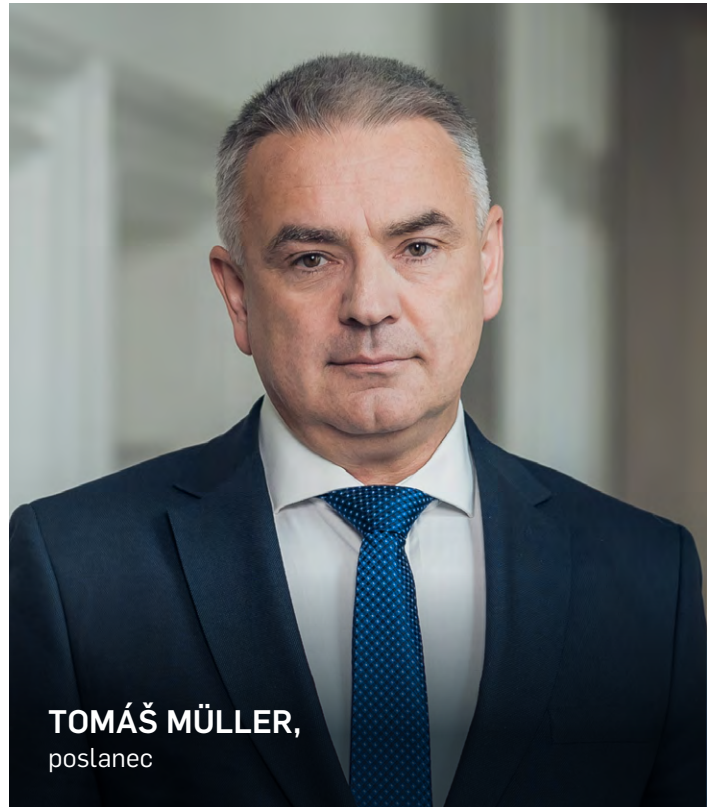
Podle lex OZE I budou výroby z OZE do instalovaného výkonu 50 kW ve volném režimu a nebudou vyžadovat jakékoliv povolení. To však platí pouze, pokud jsou umístovány v zastavěném území nebo zastavitelné ploše. V nezastavěném území je vždy nutné územní rozhodnutí a stavební povolení.

Výstavba OZE v nezastavěném území musí vždy projít povolovacím řízením bez ohledu na instalovaný výkon.

V povolovacím řízení má obec vždy postavení účastníka řízení a může pokaždé uplatňovat námítky, pokud s daným záměrem nesouhlasí. Nikdy nelze v nezastavěném území umístit výrobu z OZE bez vědomí obce.

Pokud chce obec generálně omezit výstavbu OZE na svém území, je možné uvedené provést prostřednictvím změny územního plánu.

§ 18 odst. 5 stavebního zákona obsahuje další speciální ochranu nezastavěného území, kdy jakýkoliv záměr v nezastavěném území nesmí být v rozporu s charakterem daného území. Vzhledem k tomu, že obec je vždy účastníkem daného povolovacího řízení, může uplatňovat námítky i v tom ohledu, že zá-

TOMÁŠ MÜLLER,
poslanec

měr ovlivňuje krajinný ráz a je tedy v rozporu s charakterem území a nelze jej povolit.

Pro jakékoliv užití zemědělské půdy pro nezemědělské účely je nutné odnětí ze zemědělského půdního fondu dle zákona č. 334/1992 o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, k čemuž je třeba souhlasu orgánu ochrany zemědělského půdního fondu.

Děkuji vám, za vaši dosavadní spolupráci.

Tomáš Müller

Ocenění roku 2022 od Rekonstrukce státu putuje za Vítem Rakušanem

Protikorupční organizace Rekonstrukce státu udělila předsedovi hnutí STAN a ministru vnitra Vítu Rakušanovi Ocenění roku 2022. Ocenění získal především za přínos v novele informačního zákona, reformě Úřadu pro dohled nad hospodařením politických stran a hnutí a za spuštění prací na velké novele služebního zákona. „Česko si prošlo obtížným rokem. Proto si vážíme každé pozitivní změny v oblasti transparentnosti, boje proti korupci a digitalizace,“ píše Rekonstrukce státu.

Gratulujeme!

JAN SOBOTKA: OHLÉDNUTÍ ZA TÝDNEM ZIMNÍCH SPORTŮ

Zimní Olympiáda dětí a mládeže v Královéhradeckém kraji, resp. v Krkonoších, úspěšně proběhla. Když jsem před časem do oficiální brožurky ke svému úvodnímu slovu zaslal fotografii s Krakonošem, netušil jsem, jak moc bude jeho „vyšší vůle“ potřebná. A skutečně pomohl.

Lednové jarní počasí se téměř těsně před začátkem olympiády zásadně proměnilo. Nachumelilo, začalo mrznout, v pondělí ráno se otevřela obloha, slunce svítilo a „Krkonoš umožnil“ uspořádat parádní závody plné pěkných sportovních výkonů. A to bylo pro úspěch klíčové.

Za výborných klimatických podmínek se podařilo vyrobit množství technického sněhu. Tratě byly dobře připraveny. S vybaveným zázemím, promyšlenou organizací i spravedlivými rozhodčími byly závody ve Vejsplachách a na zimním stadionu ve Vrchlabí, i na Horních Mísečkách a Medvědině ve Špindlerově Mlýně, velmi kvalitní. Všechno se podařilo.

Poděkování za spolupráci patří všem, kteří se spolupodíleli. Zvlášť chci poděkovat všem Vrchlabákům, kteří při organizaci ZODM dobrovolně pomáhali, a také lidem v blízkosti zimního stadionu. Mladým sportovcům gratuluji k výkonům a přeji motivaci a úspěchy do dalšího snažení.

Pro mě jako bývalého sportovce je nejdůležitější, řečeno terminologií lyžařského běhu či sjezdu, aby závod nebyl žádný „pouťák“. Abychom Krakonoše a Českou republiku prezentovali tak, jak nejlépe umíme. A to je celé.

Zimní Olympiáda dětí a mládeže od 22. do 26. ledna 2023, i závod Světového poháru ve Špindlerově Mlýně ve stejném týdnu, ve dnech 28. a 29. ledna 2023, se jak sportovně, divácky i organizačně opravdu parádně vydařily.

Novela zákona o podpoře sportu podpoří fungování Národní sportovní agentury

Od roku 2019 do současné doby se v Senátu o sportu nemluvilo. Většina mých kolegů vyjadřovala nesouhlas se vznikem Národní sportovní agentury (NSA). Jsem rád, že se názorový proud změnil. Ukázalo se, že NSA je ta správná cesta. Vysvětlením může být, že když byla roku 2019 založena, byla z hlediska právního nastavena poněkud chybně. Novela zákona je pro lepší a efektivní fungování nezbytná. Tím se z NSA stane jakýmsi správním úřadem. Především pro vymezení jejích pravomocí, zpřehlednění jmenování jejího vedení i stanovení jasných pravidel pro odvolání vrcholných představitelů. Nyní má předsednictvo – dozorčí radu, a tak bude moci lépe fungovat.

Nutno doplnit, že novelou zákona nedojde „mávnutím kouzelného proutku“ k radikální změně v českém sportu, jedná se o změnu právní formy. Aktuálně z důvodu dvou úprav formálního charakteru formou pozměňovacích návrhů, byl zákon ze Senátu vrácen do Sněmovny. Za nějaký čas lze předpokládat schválení.

Z Komory aneb jak žijeme ve Sněmovně

Jan Berki:

„Uplynulý týden byl vydatný: mimořádné zasedání Sněmovny, podvýbor pro regionální školství a podvýbor pro mládež a volnočasové aktivity. Stihl jsem ale také přivítat první školu. Symbolicky to bylo Gymnázium Mimoň, kde jsem sám před více než 20 lety maturoval.“

[Facebook](#)

Michaela Šebelová:

„Dnes pokračuji na [Olympiáda dětí a mládeže](#). ❤️🔥 Zajela jsem do Trutnova, kde na zimním stadionu proběhl první zápas skupiny B mezi [Moravskoslezský kraj](#) a [Karlovarský kraj](#). 🏒 A mám radost, že naši borci, jsou to žáci devátých tříd, vyhráli tento první zápas **6 : 3**.“

[Facebook](#)

Věra Kovářová:

„Když se šíří zlo, nemůžeme sedět v koutě. To nám připomíná odkaz Jana Palacha, který se na protest proti poměrům v Československu přesně před 54 lety upálil – 16. ledna 1969. S kolegyněmi a kolegy z vedení Sněmovny jsme byli uctít jeho památku v místech, kde se upálil, na pražském Václavském náměstí.“

[Facebook](#)

Pavla Pivoňka Vaňková:

„👉 Optimistické volby. Zatím to vypadá, že letošní prezidentské volby budou přelomové. 🗳️ Podle průzkumů šlo volit rekordní množství občanů. To je pro demokracii nesmírně důležité. Kandidáti se mohou opřít o širokou podporu lidí. Navíc vysoká volební účast jednoznačně nahrává demokratickým kandidátům.“ 🇨🇪

[Facebook](#)

ZBYNĚK LINHART: ENERGETICKÁ BEZPEČNOST V ČASE TRANSFORMACE

Je fajn, že už jsme se dostali do bodu, kdy se v souvislosti s energetikou skloňuje jedním dechem nejen ekologie, ale také bezpečnost.

V Hlavním sále Valdštejnského paláce uspořádal náš senátní výbor konferenci s názvem „Udržitelné a dostupně: energetická bezpečnost v čase transformace“. V dnešní době se zvyšuje přijímání faktu, že transformace má své zásadní sociální limity, ovšem jistě také limity technické a fyzikální!

Posлуhačstvu jsem na závěr sdělil zhruba následující poznámky:

1) Plynová energetická krize v roce 2009 a poučení

Když Česko poprvé předsedalo EU před 13 lety, zažívali jsme intenzivní energetickou plynovou krizi. Uprostřed zimy, v lednu 2009, ruský Gazprom úplně zastavil dodávky plynu do Evropy přes Ukrajinu. Následkem toho zůstala přibližně na dva týdny bez dodávek zemního plynu většina členských i nečlenských států EU. V té době Evropa nakupovala v Rusku zhruba 42 % plynu nutného k vytápění a výrobě elektřiny. Cílem Ruska bylo touto, tehdy zatím jen plynovou válkou, Ukrajinu politicky destabilizovat, donutit ji prodat Rusku svou plynárenskou infrastrukturu. Tedy diskreditovat Ukrajinu v očích EU jako nestabilního, nedůvěryhodného partnera, který nedodrží závazky a není schopen zajistit tranzit energetických surovin, a současně donutit Evropu k podpoře projektů plynovodů, které by vedly mimo Ukrajinu (Nord Stream a South Stream).

Co na základě této doslova mrazivé zkušenosti udělaly jednotlivé země EU? Co dělala EU celých 13 let od této krize? Snažila se o realizaci doporučení bezpečnostních a energetických analytiků, jako snížit závislost na Rusku, posílit partnerství s Ukrajinou, přijmout společnou evropskou energetickou politiku, zajistit diverzifikaci dodávek zemního plynu, posílit energetické partnerství se zeměmi Střední Asie, Kaspického moře a severní Afriky, zaměřit se na realizaci plynovodů Nabucco, který by přivedl do Evropy kaspický a středoasijský plyn, a White Stream, který by do střední Evropy přivedl kaspický plyn z Gruzie přes Rumunsko a Ukrajinu? Zajistila Evropa dovoz zkapalněného plynu z Alžírsko, Nigérie, Kataru a tak dále. Udělala Evropa něco zásadního pro diverzifikaci energetického trhu, aby snížila energetické vydírání Ruska, aby zvýšila svou bezpečnost a dostupnost energií?

Odpověď známe. NIC! Nic z toho. Evropa, v čele s Německem, dělala pravý opak toho, co dělat měla. Ohánějí se „zelenou ekonomikou“ budovala plynovod Nord Stream, urychlovala rychlý odchod od jádra a od uhlí, a svou závislost na ruském zemním plynu ještě navyšovala. Tento postoj Evropa nezměnila ani po obsazení Krymu Ruskem! Německo dokonce v době evropských sankcí intenzivně pokračovalo v úzké spolupráci s Ruskem, mj. v budování Nord Stream II (smlouvu s Ruskem podepsali Němci v roce 2015). NORD STREAM je přitom jen vrchol ledovce a pokrytectví. Dodnes například nikdo nechce vědět, že metan, který masově uniká při těžbě, skladování a přepravě zemního plynu, je až 80x horší než CO₂. Nechtěli jsme a nechceme tyto věci nazývat pravým jménem.

ZBYNĚK LINHART,
senátor

2) Sociální dopady transformace k zelené ekonomice

Před rokem, v listopadu 2021, se v Senátu pojednával balíček 14 legislativních návrhů Evropské komise, které mají vést k 55 % snížení evropských emisí skleníkových plynů do roku 2030 v porovnání s rokem 1990. Z balíčku jsem si vzal Evropský sociální klimatický fond, mj. proto, že i sama Komise předpokládala při přechodu změny energetiky VELKÉ sociální dopady. Evropa je i 33 let po pádu „železných opon“ ekonomicky výrazně rozdělena, a to nejen mezi členskými státy, ale i uvnitř států, jako je u nás region Severozápad. Nemohou pak fungovat stejné nástroje na řešení problémů, obzvláště tak složitých a s takovými dopady, jako je energetika!

V Evropě tak jsou regiony, kde se rostoucí energetická chudoba netýká jen nějakých 5–10 % obyvatel, ale desítek procent. V těchto regionech jsou mzdy hluboko pod průměrem, na Severozápadě je 20–30 tisíc korun nejčastějším příjmem. Obyvatelé v těchto regionech nemají na opravu střechy, na výměnu dveří či investice spojené se zateplením. Snižování spotřeby je tady jen pouhým fantazírováním.

3) Vlastní zkušenosti ze strukturálně postiženého regionu

Jako obyvatel nejsevernějších Čech (Sudet, Severozápadu) můžu přidávat další postřehy z vlastní zkušenosti, pro ilustraci:

a) „Nové“ vedení 110 Kv do Šluknovského výběžku

25 let ČEZ připravuje elektrické vedení 110 kV z vnitrozemí do Šluknovského výběžku, který je ze tří stran obklopen Němcem. Čtvrt století! Na starém vedení 35 kV jsou neustálé poruchy, dochází k opakovaným výpadkům, nedostatečný příkon neumožňuje rozvoj podnikání atd. Nejsme schopni mít po této době ani základní územní rozhodnutí, které opakovaně ztroskotává třeba na sporu s CHKO Lužické hory, jestli se mají pro nové elektrické vedení vést kabely pod zemí, nebo dráty nad zemí atp.

b) Topí se odpadky ve starých kamnech

Bydlím v sociálně vyloučené lokalitě – ve Varndorfské ulici v Krásné Lípě. Poslední rok a dosavadní průběh této zimy nejlépe vystihuje povzdech, kéž by lidi topili alespoň normálním uhlím v obyčejných kotlích, jako tomu bylo. Nedá se větrat, venku se nedá dýchat, protože se topí odpadky. Opět nejde „jen“ o chudé

jednotlivce, ale o už desítky chudších lidí, rodin a domů, kde není dost peněz už ani na topení uhlím nebo dřevem, natož plynem nebo elektřinou. Přejít k zelené ekonomice tak vedle chudnutí lidí vede i ke zcela opačným, než deklarovaným ekologickým efektům... docela mohutně. Ale „mysleli jsme to dobře...“!

c) Severozápad a tzv. Fond spravedlivé transformace

Je nám tvrzeno, že problémy spojené s dekarbonizací uhelných regionů jako je Severozápad pomohou vyřešit finanční prostředky z Fondu pro spravedlivou transformaci (FST). FST přitom disponuje pro Severozápad na cca 7 let zhruba dvaceti miliardami korun. Takovou částku na Severozápadě přitom – ročně – vygeneruje stávající uhelný průmysl, který má zmizet. Bez dalších mnohonásobně vyšších národních zdrojů není nejmenší šance, že by FST řešil dlouhodobé strukturální problémy Severozápadu. Jiné země přidávají z národních zdrojů. Např. Německo plánuje podpořit transformaci svých uhelných regionů přes 2,1 biliony Kč, k evropské alokaci přidávají 35x více ze státního německého rozpočtu. V ČR nic. Žádná transformace neproběhne, naopak, propad Severozápadu se prohloubí. Alespoň si to přiznejme, to je první předpoklad k tomu, abychom s tím začali něco dělat.

Zelená energetika, resp. uplatňování obnovitelných zdrojů má v sobě mnoho příležitostí, ale také rizik a limitů. Technických, fyzikálních, bezpečnostních, sociálních. Mysleme na to.

Váš senátor,
Zbyněk Linhart

ROZSVĚCÍME UKRAJINU

Cílem projektu, který odstartoval ministr Josef Síkela, je pomoci Ukrajině, která stále čelí útokům ruských raket a dronů. Vybrané peníze poputují na obnovu energetické infrastruktury země. Pomoci můžete i vy koupí mikiny, která se stala symbolem úspěšného českého vyjednávání na evropské úrovni. Prozatím bylo vybráno přes půl milionu korun.

[Sbírka na Donio](#)

Nová zelená úsporám Light

Až 150 tisíc korun na zateplení fasády či výměnu oken.
Žádat mohou senioři a lidé pobírající dávky na bydlení.

STAROSTOVÉ
A NEZÁVISLÍ

Zakážeme prodej nikotinových sáčků dětem

STAROSTOVÉ
A NEZÁVISLÍ

ZRUŠÍME PŘES 10 000 NEPOTŘEBNÝCH ZÁKONŮ

Celibát učitelek, mimořádná dávka z nadměrných přírůstků na majetku nebo opatření proti neoprávněnému přechodu státních hranic. To vše jsou formálně platné právní předpisy (bez právního účinku), které obsahuje náš právní řád. Na základě analýzy ministerstva vnitra se podobných zákonů podařilo odhalit více než 10 tisíc. Všechny tyto předpisy budou nyní konečně zrušeny. „V našem právním řádu už budou jen ty zákony a vyhlášky, které skutečně platí a mají dopad na život občanů a fungování státu,“ řekl ministr vnitra Vít Rakušan.

SLEDUJTE NAŠI ČINNOST NA
WWW.STARAME.SE